

לורד ביירון

הולכה בחן

הולֵכָה בַּחֵן הִיא כְּמוֹ הַנֶּשֶׁף
הַחֶף מִכָּל עֲנָן, הַמְזֹרֵעַ מִזֶּר;
וְכָל דְּבָשִׁי מִחֶשֶׁף וְרֶשֶׁף
לְבָשׁוֹ בְּמִבְטָה מִתְאַר:
וְיִמְסוּ לְאוֹר נִיטְהָר
הַמְזִדְהָר לְלֹא חֶתָה וְקֶצֶף.

צֶל יִתֵּר אוֹ אוֹר פְּחוֹת
הָיָה מְעִיב עַל חֶסֶד הַשְּׂכִינָה
הַמְתַּקְרֵזוֹל בְּשֹׁחַר הַמַּחְלָפוֹת
שְׁלֹרְאֶשָׁה אֲשֶׁר מִפֹּז בִּינָה;
שֵׁם הַגִּיּוֹנוֹת בְּחֶמֶד עֲלֵפוֹן
נוֹפְשִׁים בּוֹף מְעִינָה.

עַל לְחִי זוֹ, עַל זֶה הַמְצָח,
הֶרֶף, הַצָּח, אֶף הַדּוֹבֵב,
גּוֹן בּוֹהֶק, חִיוֵף לּוֹבֵב,
זְכוּרֵן יָמִים חֲפִים מִפְּצַע.

בְּשִׁלְיוֹתָה אֵין כָּל מְתָם
אַהֲבָתָה הִיא כְּלִיל הַתָּם.

(תרגום חופשי: יהודה ויזן)